

[Bolvig]

Venstres hukommelse rækker måske ikke tilbage til de sørgmuntre regeringsdage i juli 1979, hvor partiet gjorde sig anstrengelser for at få det radikale venstre til at medvirke til en ændring af arbejdsformidlingsloven. Vi ændrede reglen om, at der skulle betales halvt arbejdsgiverbidrag for de to første arbejdere i en virksomhed, til, at der ikke skal betales bidrag for én helårsarbejder. Vi kunne hverken dengang eller nu overtale socialdemokratiet til at acceptere en fritagelse for to helårsarbejdere.

Men mere overraskende end den socialdemokratiske modvilje er venstres ændringsforslag til § 83. Venstre foreslår nu en fritagelse for 2 og åler det radikale venstre for, at vi ikke er medforslagsstillere. Venstre mener jo ikke en pind med dette forslag ud over måske at drille mit parti, for i sommeren 1979 – altså for mindre end et år siden – afviste man som regeringsparti radikale ønsker om en sådan fritagelse. Venstre ville overhovedet ikke diskutere en lempelse, der ganske rigtigt især vil hjælpe det mindre erhvervsliv, medens man nu er åh så villig.

Havde venstre ikke i selvtilstrækkelig opøjethed forladt forligsforhandlingerne, kunne vi måske i fællesskab have fået en sådan lempelse indført. Nu er det jo kun en tom demonstration.

Jeg vil dog gerne love hr. Enggaard, at det radikale venstre fortsat vil forsøge at få en sådan ændring indført, og da hr. Enggaard jo ved, at vi har indflydelse, ved han også, at der er chancer for, at vi kan få det gennemført og få et resultat ud af det.

Det er i det hele taget besynderligt, at venstres interesse for det mindre erhvervsliv kun viser sig, når partiet er i opposition, f.eks. ved det stillede ændringsforslag eller ved forslaget om støtte til iværksættere, som man gik imod i SV-dagene, men som man nu ivrer for. For slet ikke at tale om forslagene om at fritage mindre virksomheder for prisloven.

Det radikale venstre stemmer imod VKs ændringsforslag, men vi vil da gerne høre, hvor man vil finde de mange millioner kroner, som en gennemførelse vil koste.

Det radikale venstre kan stemme for de af arbejdsministeren stillede ændringsforslag.

Tyroll (VS):

Ved førstebehandlingen gav vi fra VS' side udtryk for, at vi vender os imod de angreb, der, blandet med nogle små forbedringer på andre områder, vender sig imod understøttelsen for de ældre over 67 år, de oplæg til øgede kontrolmuligheder i forhold til de arbejdsløse, som forslaget indeholder, og de tilpasninger i classesamarbejdet, som indeholdes i ordningen af landsarbejdsnævnet og arbejdsmarkedsnævnet. VS har stillet en række ændringsforslag på disse områder, fordi vi generelt ser, at arbejdsløshedslovgivningen i allerhøjeste grad fungerer sorterende over for de arbejdsløse og over for arbejderklassen i almindelighed. Man sorterer den mindre kvalificerede del af arbejdskraften ud, og det hjælper man i allerhøjeste grad arbejdsgiverne med at gøre igennem de kontrolfunktioner, som er nedfældet i arbejdsløshedslovgivningen. Man sender først folk ud i arbejdskraftreserven, ud i arbejdsløshed, og dernæst begynder man at bestræbe sig på at ekspedere de arbejdsløse videre over i den billigst mulige opbevaring, altså at få dem hentet over på bistandshjælp så billigt som muligt.

Hvordan denne udbygning af classesamarbejdet egentlig ser ud, kan man bl.a. læse om i f.eks. det sidste nummer af Nyt fra Arbejdsdirektoratet, som fortæller noget om, hvad det er for nogle ting, der foregår på arbejdsløshedsområdet og i administrationen af arbejdsløshedslovgivningen.

Nogle af de intentioner, der ligger i de lovgivningsinitiativer, som for øjeblikket gang på gang kommer fra arbejdsministerens hånd, finder udtryk i det, overvismand, professor Hans E. Zeuthen siger på s. 98 i dette skrift, hvor han siger, at når man har fjernet den simple nød som begrundelse for arbejdsanvisningen, altså at folk er økonomisk pressede, må man sørge for at tage mere krasse midler i anvendelse ved den administrative anvisning af arbejde til ledige. Det skal jeg også love for at arbejdsministeren har vidst at ville følge ved at komme med det ene forslag efter det andet om kontrolmuligheder.

Hvordan classesamarbejdet fungerer, kan man få en forestilling om ved at se på de forslag, der er kommet fra et af medlemmerne af landsarbejdsnævnet, LO-økonomen Gunnar Iversen. På et møde angående § 65 og administrationen af § 65 i arbejdsløshedsloven, som drejer sig om, at man skal vurdere, om den enkelte arbejdsløse stadig væk er